

Dziennik rządowy

dla

**kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami
Óswiecimskim i Zatorskim, tudzież z Wielkim
Księstwem Krakowskim.**

Rok 1853.

Oddział drugi.

Część XVII.

Wydana i rozesłana dnia 27. Sierpnia 1853.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

**Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Au-
schwiz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.**

Jahrgang 1853.

Zweite Abtheilung.

XVII. Stück.

Außgegeben und versendet am 27. August 1853.

135.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 17. Marca 1853, którym przywilej Marcina Ehrmanna i Jana Paula (syna) z dnia 21. Stycznia 1852, na rok drugi przedłużono.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 28. Kwietnia 1853, Nr. 33)

Ministerstwo Handlu widziało się spowodowaném, przywilej Marcinowi Ehrmannowi, c. k. profesorowi chemii w Olomuńcu, i Janowi Paulowi (synowi), kupcowi w Hohensztadt, dnia 21. Stycznia 1852 nadany na wynalazek różnego, wedle szczegółowej potrzeby używać się mogącego smarowidła do wozów, przy rozciągnięciu skuteczności jego na całe Państwo, na rok drugi przedłużyć.

Baumgartner m. p.

136.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 17. Marca 1853, którym ogłasza się doniesienie, że Adolf Hetsej spólne prawo własności do przywileju, sobie razem z Izaakiem Wittmanem pod dniem 23. Lipca 1852 nadanego, Izaakowi Wittmannowi odstąpił.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 28. Kwietnia 1853, nr. 33.)

Ministerstwo Handlu przyjęło do wiadomości doniesienie, że Adolf Hetsej prawo należącój mu spólnej własności do przywileju, sobie i Izaakowi Wittmannowi pod dniem 23. Lipca 1852 spólnie nadanego na ulepszenie sposobu mycia owiec i prania wełny, przyczém nie tylko wełna na oweach i strzyżona, ale także wszelkie z niój wyroby z wszelkiego brudu zupełnie oczyszczone być mogą, mocą aktu przed c. k. notaryuszem Doktorem Józefem Antonim Schikiem pod dniem 12. Grudnia 1852 l. 590 w Więdnii zeznanego, dotychczasowemu spólwłaścicielowi tego przywileju Izaakowi Wittmannowi, kupcowi więdnieskiemu (Leopoldszadt nr. 707) w zupełności i w tym sposobie odstąpił, że Izaak Wittmann jest teraz jedynym tego przywileju właścicielem, a zarażem akt odstąpienia tego przywileju poleciło zarejestrować w c. k. archiwum przywilejów.

Baumgartner m. p.

135.

Verordnung des Handelsministeriums vom 17. März 1853,
wodurch das Privilegium des Martin Ehrmann und Johann Paul (Sohn) vom
21. Jänner 1852, auf das zweite Jahr verlängert wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 28. April 1853, Nr. 33.)

Das Handelsministerium hat das Privilegium des Martin Ehrmann, k. k. Professors der Chemie zu Olmütz, und des Johann Paul (Sohn), Handelsmanne in Hohenstadt, vom 21. Jänner 1852, auf eine Erfindung in der Erzeugung mehrerer, je nach dem besonderen Bedarfe anwendbarer Arten Wagenschmiere, auf das zweite Jahr, mit der Ausdehnung seiner Wirksamkeit auf den Umfang des gesammten Reiches, zu verlängern befunden.

Baumgartner m. p.

136.

Verordnung des Handelsministeriums vom 17. März 1853,
womit die Anzeige, daß Adolph Hetzky sein Miteigenthumsrecht an dem ihm
gemeinschaftlich mit Isak Wittmann verliehenen Privilegium vom 23. Juli 1852,
an den Isak Wittmann abgetreten habe, kundgemacht wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 28. April 1853, Nr. 33.)

Das Handelsministerium hat die Anzeige, daß Adolph Hetzky das demselben gebührende Miteigenthumsrecht an dem ihm gemeinschaftlich mit Isak Wittmann verliehenen Privilegium vom 23. Juli 1852, auf eine Verbesserung in der Schaf- und Wollwäsche, wobei nicht nur die Wolle an den lebenden Schafen und im abgeschorenen Zustande, sondern auch alle Arten von Stoffen von allem Schmutze vollkommen gereinigt werden können, laut des vor dem k. k. Notare Dr. Joseph Anton Schick vorgenommenen Rechtsaktes, ddto Wien 12. Dezember 1852 Z. 590, an den bisherigen Miteigenthümer dieses Privilegiums Isak Wittmann, Handelsmanne in Wien (Leopoldstadt No. 707), vollständig und in der Art abgetreten habe, daß nunmehr Isak Wittmann der Alleineigenthümer dieses Privilegiums ist, zur Wissenschaft genommen, und diesen Privilegiums-Uebertragungsakt einregistriren lassen.

Baumgartner m. p.

137.

**Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 26. Marca 1853,
którym przywilej Franciszka Seyfrieda z dnia 23. Lutego 1851,
na trzeci rok przedłużono.**

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 28. Kwietnia 1853, Nr. 33).

Ministerstwo Handlu uznało za stosowną przywilej, Franciszkowi Seyfriedowi dnia 23. Lutego 1851 nadany na wynalazek cybuchów do fajek i cygarów z guta-perchy, na rok trzeci przedłużyć, przy rozciągnięciu skuteczności jego na całą Monarchię.

Baumgartner m. p.

138.

**Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 26. Marca 1853,
którym obwieszcza się doniesienie, jako Jan Jerzy Steininger przy-
wilej swój z dnia 14. Lipca 1851, odstąpił Franciszkowi Ksawere-
mu Sigrisowi.**

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 28. Kwietnia 1853, Nr. 33).

Ministerstwo Handlu przyjęło do wiadomości doniesienie, że Jan Jerzy Steininger, obywatel i agent handlowy w Wiedniu (Wieden pod l. 933) wyłączny przywilej, sobie dnia 14. Lipca 1851 nadany na wynalazek maszyny do wybijania i przebijania dziur, kontraktem kupna z dnia 9. Marca 1853 do l. 589. przez c. k. notaryusza Dra. Jana Chrzeciela Zugschwerdta legalizowanym, Franciszkowi Ksaweremu Sigrisowi, posiadaczowi fabryki w Guntramsdorfie l. 10, zupełnie odstąpił, i poleciło według wymagania przepisów ustępstwo to zarejestrować.

Baumgartner m. p.

139.

**Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 26. Marca 1853,
którym przywilej Jakóbowi Franciszkowi Henrykowi Hemberge-
rowi, dnia 25. Września 1851 nadany na poprawę w robieniu my-
dła, za dobrowolnem przez nich złożeniem zgasłym uznaje się.**

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 10. Maja 1853, Nr. 35.)

Ministerstwo Handlu, przyjąwszy do wiadomości doniesienie Jakóba Franciszka Henryka Hembergera, jako przywilej pięcioletni sobie na poprawę w wyrabianiu mydła dnia 25. Września 1851 nr. 7347 nadany, dobrowolnie złożył,

137.

Verordnung des Handelsministeriums vom 26. März 1853,
wodurch das Privilegium des Franz Seyfried vom 23. Februar 1851, auf das dritte Jahr verlängert wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 28. April 1853, Nr. 33.)

Das Handelsministerium hat das Privilegium des Franz Seyfried, vom 23. Februar 1851, auf eine Erfindung von Tabak- und Zigarren-Pfeifenröhren aus Guttapercha, auf das dritte Jahr, mit der Ausdehnung seiner Wirksamkeit auf den Umfang des gesammten Reiches, zu verlängern befunden.

Baumgartner m. p.

138.

Verordnung des Handelsministeriums vom 26. März 1853,
womit die Anzeige, daß Johann Georg Steininger sein Privilegium vom 14. Juli 1851, an Franz Xaver Sigris abgetreten habe, kundgemacht wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 28. April 1853, Nr. 33.)

Das Handelsministerium hat die Anzeige, daß Johann Georg Steininger, Bürger und Handelsagent in Wien (Wieden Nr. 933), das ihm verliehene ausschließliche Privilegium vom 14. Juli 1851, auf die Erfindung einer sogenannten Loch- und Stoßmaschine, auf Grundlage des von dem k. k. Notare Dr. Johann Baptist Zugschwerdt legalisirten Kaufvertrages vom 9. März 1853 Z. 589, an Franz Xaver Sigris, Fabriksbesitzer in Guntramsdorf No. 10, vollständig übertragen habe, zur Wissenschaft genommen, und die vorschriftmäßige Einregistrierung dieser Uebertragung veranlaßt.

Baumgartner m. p.

139.

Verordnung des Handelsministeriums vom 26. März 1853,
womit das Privilegium des Jakob Franz Heinrich Hemberger vom 25. September 1851, auf eine Verbesserung in der Erzeugung der Seife, durch dessen freiwillige Zurücklegung als erloschen erklärt wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 10. Mai 1853, Nr. 35.)

Das Handelsministerium hat die Anzeige des Jakob Franz Heinrich Hemberger, daß er das ihm verliehene fünfjährige Privilegium auf eine Verbesserung in der Erzeugung der Seife vom 25. September 1851 Z. 7347 freiwillig zurückgelegt habe

polecilo stosownie do §. 29. ustawy o przywilejach sub 2. lit. c. toż zgaśnięcie zarejestrować. Opis przywileju przechowuje się w c. k. archiwum przywilejów, i jest każdemu do przejrzenia wolne.

Baumgartner m. p.

140.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 28. Marca 1853, którym przywilej Franciszka Zygmunta Hoffmanna z dnia 24. Marca 1846, na rok ósmy przedłużono.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 28. Kwietnia 1853, Nr. 33.)

Ministerstwo Handlu widziało się spowodowanem, przywilej Franciszkowi Zygmuntowi Hoffmannowi, magistrowi chirurgii, dentyście, cyrulikowi i akuszerowi, dnia 24. Marca 1846 nadany na poprawę w robieniu pasków na przepuklinę, na dalszy rok ósmy przedłużyć, przy roześciąganiu skuteczności jego na całą Monarchię.

Baumgartner m. p.

141.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 30. Marca 1853, którym dwa przywileje przedłużono.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 16. Kwietnia 1853, Nr. 30.)

Ministerstwo Handlu uznało za stosowną, przedłużyć następujące wyłączne przywileje, przy roześciąganiu ich mocy obowiązującej na całą Monarchię:

1. Przywilej Fryderyka Junga i spółnika z dnia 24. Maja 1850 na wynalazek kwintesencyi „d'eau de Cologne Ambrée“; na dalszy ciąg czwartego i piątego roku.

2. Przywilej Janowi Skrywanowi, miejskiemu kapelusznikowi w Peszcie, dnia 30. Marca 1850 nadany na ulepszenie dawania odrębnym sposobem skórki od potu u kapeluszków pilśnianych i jedwabnych; na rok czwarty.

Baumgartner m. p.

142.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 30. Marca 1853, którym obwieszcza się doniesienie, jako Józef Morawetz i Henryk August Syrrenberg przywilej z dnia 22. Grudnia 1847, pierwotnie

zur Kenntniß genommen, und die Registrierung des hiemit nach §. 29 des Privilegieengesetzes sub 2 lit. c. erloschenen Privilegiums veranlaßt. Die Privilegiumsbeschreibung befindet sich zu Jedermanns Einsicht im k. k. Privilegien-Archive.

Baumgartner m. p.

140.

Verordnung des Handelsministeriums vom 28. März 1853,

womit das Privilegium des Franz Sigmund Hoffmann vom 24. März 1846, auf das achte Jahr verlängert wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 28. April 1853, Nr. 33.)

Das Handelsministerium hat das Privilegium des Franz Sigmund Hoffmann, Magisters der Chirurgie und Zahn- Wund-, und Geburtsarztes, vom 24. März 1846, auf eine Verbesserung in der Verfertigung der Bruchbänder, für die weitere Dauer des achten Jahres, mit der Ausdehnung seiner Wirksamkeit auf den Umfang des gesammten Reiches, zu verlängern befunden.

Baumgartner m. p.

141.

Verordnung des Handelsministeriums vom 30. März 1853,

womit mehrere Privilegien verlängert werden.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 16. April 1853, Nr. 30.)

Das Handelsministerium hat folgende ausschließende Privilegien, mit Ausdehnung der Wirksamkeit derselben auf den Umfang des gesammten Reiches, zu verlängern befunden:

1. Das Privilegium von Friedrich Jung und Kompagnon vom 24. Mai 1850, auf die Erfindung einer Quint-Essenz „d'eau de Cologne Ambrée“; — auf die weitere Dauer des vierten und fünften Jahres.

2. Das dem Johan Striban, bürgerlichen Hutmacher in Pesth verliehene Privilegium vom 30. März 1850, auf eine Verbesserung, Filz- und Seidenselberhüte auf eine besondere Art mit Schweißleder auszustatten; — auf das vierte Jahr.

Baumgartner m. p.

142.

Verordnung des Handelsministeriums vom 30. März 1853,

womit die Anzeige, daß Joseph Morawek und Heinrich August Syrrenberg, das ursprünglich dem Friedrich Kyritz und Heinrich August Syrrenberg verliehene, und

Fryderykowi Kyritzowi i Henrykowi Augustowi Syrrenbergowi nadany, a potem sobie na własność odstąpiony, przenieśli na Ludwika Arminga.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 28. Kwietnia 1853, Nr. 33.)

Ministerstwo Handlu przyjęło do wiadomości doniesienie, jako Józef Morawetz i Henryk August Syrrenberg przywilej z dnia 22. Grudnia 1847, na ulepszenie wyrabiania już uprzywilejowanego smarowidła do powozów i maszyn, pierwotnie Fryderykowi Kyritzowi i Henrykowi Augustowi Syrrenbergowi nadany, a potem sobie na własność odstąpiony, zeznanym przed Drem. Michałem Melkusem, notaryuszem, aktem prawnym w Wiedniu dnia 20. Grudnia 1852 l. 1127 wydanym na Ludwika Arminga, prywatyzującego w Döblingu pod l. 156, zupełnie przenieśli, i poleciło to przeniesienie w c. k. archiwum przywilejów zarejestrować.

Baumgartner m. p.

143.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 31. Marca 1853, którym Piotrowi Józefowi Kesselowi nadano wyłączny przywilej.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 23. Kwietnia 1853, Nr. 31.)

Ministerstwo Handlu widziało się spowodowaném, na podstawie postanowień najwyższego patentu o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852 Piotrowi Józefowi Kesselowi, mechanikowi i inżynierowi w Ćwikowie, w Saksonii, teraz w Wiedniu przebywającemu, nadać na lat pięć wyłączny przywilej na wynalazek narządów do palenia gazem pod kotłami parowymi, panwiami do warzenia, piecami do topienia, w cegielniach i t. p., jakoteż na szczególne przyrządy do palenia gazem z koaksów piecowych. Opis wynalazku, tajemnicą być mającego, złożony jest w c. k. archiwum przywilejów. Wynalazek ten jest w Królestwie Saskiem, zaczawszy, od dnia 17. Grudnia 1852, na la pięć uprzywilejowany (l. 1736—H.).

Baumgartner m. p.

seitdem in ihr Eigenthum übergegangene Privilegium vom 22. Dezember 1847, an Ludwig Arming übertragen haben, kundgemacht wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 28. April 1853, Nr. 33.)

Das Handelsministerium hat die Anzeige, daß Joseph Moraweg und Heinrich August Syrenberg das ursprünglich dem Friedrich Kyritz und Heinrich August Syrenberg verliehene, und seitdem in ihr Eigenthum übergegangene Privilegium vom 22. Dezember 1847, auf eine Verbesserung in der Erzeugung der bereits privilegierten Wagen- und Maschinen-Schmiere, laut des vor dem Notare Dr. Michael Melkus vorgenommenen Rechtsaktes ddo. Wien 20. Dezember 1852 Z. 1127, an Ludwig Arming, Privatier in Döbling No. 156, vollständig übertragen haben, zur Wissenschaft genommen und diese Uebertragung in dem k. k. Privilegien-Archive vorschriftsmäßig einregistriren lassen.

Baumgartner m. p.

143.

Verordnung des Handelsministeriums vom 31. März 1853,
womit dem Peter Joseph Kefels ein ausschließendes Privilegium verliehen wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 23. April 1853, Nr. 31.)

Das Handelsministerium hat dem Peter Joseph Kefels, Mechaniker und Ingenieur zu Zwickau in Sachsen, derzeit in Wien, ein ausschließendes Privilegium auf eine Erfindung von Vorrichtungen zur Gasfeuerung für Dampfkessel, Siedepfannen, Schmelzöfen, Ziegeleien u. s. w., sowie auf eigenthümliche Einrichtungen zur Heizung mit Koaksöfengasen, auf Grundlage der Bestimmungen des Allerhöchsten Privilegienpatentes vom 15. August 1852, auf die Dauer von fünf Jahren zu verleihen befunden. Die geheimzuhaltende Privilegiumsbeschreibung wird im k. k. Privilegien-Archive aufbewahrt. Diese Erfindung ist im Königreiche Sachsen seit dem 17. Dezember 1852 auf die Dauer von fünf Jahren privilegiert (Z. 1736—5.).

Baumgartner m. p.

